

“La vida se ilumina no porque seamos ricos, bellos o poderosos. Se ilumina cuando uno descubre en su interior esta verdad: Dios me ha llamado, tengo una vocación, tengo una misión, mi vida sirve para algo más grande que yo mismo”.

(Papa León XIV)

TU TAMBE POTS SER SANT

Amb motiu de la celebració del Dia de l'Església Diocesana, que té lloc avui 9 de novembre, aquest any s'ha escollit el lema “TU TAMBE POTS SER SANT” per tal que tots el reflexionem. Pretén ser una invitació a viure el camí de santedat a través de persones que han estat referents de l'amor de Déu enmig nostre.

Avui dia els influenciadors, a través de les xarxes socials, ens mostren coses externes sempre perfectes o ens volen vendre un producte que sembli que ens ho hagi de solucionar tot per trobar la felicitat. Els cristians, en canvi, trobam en Jesús una proposta incomparablement millor: les raons i la ruta per assolir una vida en plenitud. Com a seguidors seus, a poc a poc, ens anam impregnant de les seves paraules, gestos, decisions i opcions perquè configurin la nostra vida.

Sant Pau apunta que *el qui estima no és orgullós, és pacient, és bondadós...* L'evangelista Lluc proposa: *Sigueu misericordiosos, no jutgeu, no condemneu, perdoneu.* Si cadascú de nosaltres organitzés la seva vida deixant de banda els prejudicis, les ofenses, les gelosies i ens esforcéssim per tractar els altres amb respecte i sense jutjar-los, regnaria entre nosaltres la pau del Senyor. És l'esforç diari de millora el que fa realitat un petit raig de la santedat del Senyor. La san-

tedat comença per l'entrega continuada i amorosa envers els altres, portant la llum i la pau que el Senyor ens aporta pacientment dia a dia a cadascú.

I, des de l'economia de la nostra Diòcesi, com podem construir entre tots una Església més santa? Què hem de fer perquè els diners treballin per al bé comú? Tant en l'adquisició de productes com en les inversions financeres dels nostres estalvis hem d'estalviar projectes i empreses socialment

responsables, basades en criteris ètics i morals, que ajudin a mitigar el canvi climàtic, la pobresa i la desigualtat entre les persones i promoguin la sostenibilitat ambiental ajudant a protegir el planeta per a les futures generacions.

En aquesta jornada dedicada a l'Església diocesana, vulguem també conèixer la nostra Diòcesi i, en concret, en l'aspecte econòmic. Com sabeu, la nostra Diòcesi està sanejada econòmicament. Així i tot, cal seguir fent passes per aconseguir l'autofinançament. Trobareu tota la informació al **portal de transparència de la pàgina web bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org)**, a la revista “*La nostra Església*” i també a les cartelleres de les nostres parròquies. Vull aprofitar per encoratjar-vos a fer servir el portal “*Dono a mi Iglesia*”, des d'on podeu fer un donatiu a la Diòcesi o a la vostra parròquia. També es poden fer **bizums** per a col·laborar amb l'economia parroquial. Recordeu, a més, **marcar sempre la X a favor de l'Església** en la vostra declaració de renda.

Sentim-nos convidats a intentar viure la santedat en tots els àmbits de la nostra vida. Tu també pots ser sant!

Joan Mir Llorens,
ecònom diocesà

Jubileo de los Equipos Sinodales

El equipo sinodal de Menorca, compuesto por el Sr. Obispo, el Vicario General, Mn. Bosco Faner, la religiosa María Victoria Aymerich, el diácono Joan Mercadal, Isabel Marqués y Miquel Àngel Casanovas participamos del 24 al 26 de octubre en el *Jubileo de los Equipos Sinodales*, junto a diócesis de todo el mundo.

Recogimos nuestras acreditaciones en el Aula Pablo VI y, por la tarde, iniciamos nuestro encuentro orando juntos con Mons. Luis Marín de San Martín, subsecretario del Sínodo. Luego escuchamos las palabras del cardenal secretario Mons. Mario Grech y las ponencias del cardenal Grzegorz Rys, “La sinodalidad ante las tensiones de la Iglesia”; el profesor Miguel De Salis, “La conversión de las relaciones” y la Dra. Mariana Aparecida

Venancio, “La sinodalidad como profecía social”.

El Papa León XIV nos visitó y contestó ocho preguntas de ocho equipos sinodales, de todos los continentes, en las que nos alentó a continuar por el camino sinodal emprendido.

El sábado atravesamos, como peregrinos, la Puerta Santa y, a continuación, en pequeños grupos, tuvimos: conversación en el espíritu, talleres y seminarios temáticos de Sinodalidad y una sesión final con varias experiencias sinodales y el agradecimiento del cardenal Grech.

El 26, asistimos a la Eucaristía presidida por el Papa León, quien nos invitó a escu-

El equipo Sinodal de Menorca con el obispo Francesc Conesa

char al Espíritu y nos reafirmó que en la Iglesia todos estamos llamados a caminar juntos.

María Victoria Aymerich,
miembro del equipo sinodal

la paraula de Déu

(c)

Dedicació de la Basílica del Laterà (F)

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

47, 1-2.8-9.12

En aquells dies, l'àngel em va fer tornar a l'entrada del santuari i vaig veure que davall el llindar del santuari que mira a l'orient, naixia al costat dret, una font d'aigua, i s'escolava cap a l'orient, passant a l'esquerra de l'altar. Em va fer sortir per la porta del nord, em va conduir per fora fins a l'exterior de la porta que mira a l'orient, i vaig veure que l'aigua rajava del costat dret. Llavors em digué: "Aquesta aigua corre per les valls orientals, baixa a l'Aràbia i desemboca a la Mar Morta. Entra dins les aigües salades i les saneja. A tot arreu on penetrarà l'aigua d'aquest riu, hi viurà tota casta d'animals que neden dins l'aigua, i el peix serà molt abundant, perquè, on arribi aquesta aigua, la mar serà sanejada. Allà on arribi l'aigua del riu, tot viurà. A cada banda del riu creixerà tota casta d'arbres fruiters. No perdran mai la fulla i sempre tindran fruit. Cada mes donaran fruits primerencs, perquè l'aigua que els rega neix del lloc sant. Els seus fruits donaran aliment, i les seves fulles seran un remei".

Salm responsorial 45

R: Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, la mansió més sagrada de l'Altíssim.

Lectura de la primera carta

de sant Pau als Corintis

3, 9b-11.16-17

Germans, vosaltres sou un edifici construït per Déu. Jo, com a bon arquitecte, amb la gràcia que Déu m'ha donat, he posat el fonament, i altres continuen construint. Que cadascú miri bé com construeix. De fonament, ningú en pot posar cap altre que el que està posat: Jesucrist. ¿No ho sabeu que sou temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si qualcú profana el temple de Déu, Déu n'hi demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

2, 13-22

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà en el temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: "Treis això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare". Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: "El zel del vostre temple em consumia". Llavors els jueus el van interrogar: "¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?" Jesús els contestà: "Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies". Els jueus respongueren: "Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?" Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Lectura del Profeta Ezequiel 47, 1-2.8-9.12

En aquellos días, el ángel me hizo volver a la entrada del templo. Del zaguán del templo manaba agua hacia levante. El agua iba bajando por el lado derecho del templo, al mediodía del altar. Me sacó por la puerta septentrional y me llevó a la puerta exterior que mira a levante. El agua iba corriendo por el lado derecho. Me dijo: "Estas aguas fluyen hacia la comarca levantina, bajarán hasta la estepa, desembocarán en el mar de las aguas salobres, y lo sanearán. Todos los seres vivos que bullan allí donde desemboque la corriente, tendrán vida; y habrá peces en abundancia. Al desembocar allí estas aguas, quedará saneado el mar y habrá vida dondequiera que llegue la corriente. A la vera del río, en sus dos riberas, crecerán toda clase de frutales; no se marchitarán sus hojas ni sus frutos se acabarán; darán cosecha nueva cada luna, porque los riegan aguas que manan del santuario; su fruto será comestible y sus hojas medicinales".

Salmo responsorial 45

R: El correr de las acequias alegra la ciudad de Dios, el Altísimo consagra su morada.

Lectura de la primera carta

de san Pablo a los Corintios 3, 9b-11.16-17

Hermanos: Sois edificio de Dios. Conforme al don que Dios me ha dado, yo como hábil arquitecto coloqué el cimiento, otro levanta el edificio. Mire cada uno cómo construye. Nadie puede poner otro cimiento fuera del ya puesto, que es Jesucristo. ¿No sabéis que sois templos de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

Lectura del evangelio según san Juan

2, 13-22

En aquel tiempo, se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: Quitad esto de aquí: no convertáis en un mercado la casa de mi Padre. Sus discípulos se acordaron de lo que esta escrito: "el celo de tu casa me devora". Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: ¿Qué signos nos muestras para obrar así? Jesús les contestó: Destruid este templo, y en tres días lo levantaré. Los judíos replicaron: Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días? Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la Palabra que había dicho Jesús.

el comentari

El nou temple, CRIST

Ezequiel va viure la destrucció del temple de Salomó i l'exili a Babilònia (587a.C.). Per a la gent de l'Antic Testament, el Temple era la presència de Déu enmig del poble, i si era destruït, Déu era amb ells? El profeta volia ensenyar a comprendre a passar del Temple; troba en la seva fe, la resposta, els venia a dir: el Temple no era el lloc de la presència de Déu, només n'era un signe. Els diu en substància: sabeu bé, germans, que la presència de Déu no està geogràficament limitada ni tancada. Però no podien imaginar fins a on arribaria la presència de Déu: venir com a home, entre els homes: I habità entre nosaltres, i hem vist la seva glòria (és a dir, la seva presència).

Déu va anar preparant el seu poble amb paciència i dugué a terme el seu pla. El senyal de la seva presència enmig del poble ja no és Jerusalem, ni un edifici de pedra, sinó un home, Jesús de Natzaret, i rere d'ell, tots el qui van ser empeltats a ell pel baptisme.

Però una vegada Jesús ha desaparegut visiblement, ¿on hi ha la presència de Déu? Sant Pau respon senzillament: "Vosaltres sou el temple de Déu i l'Esperit habita en vosaltres." Als Efesis els deia que eren un edifici que va creixent que té Crist com a pedra angular.

Si la comunitat cristiana és el nou temple de Déu, podem comprendre la importància de la qualitat del signe que representa! Pot ser un obstacle per a la manifestació de Déu per a la gent del seu temps, o pot ser també el signe que Déu espera: així ens va bé a nosaltres, com als Corintis, l'advertència de Pau: que cadascú miri com edifica. I assenyalara quin ha de ser el criteri de les nostres accions: Entre vosaltres tot es faci pel bé comú.

El nou Temple de Déu no és, per tant, un edifici ja fet del tot, estàtic, ni tan sols la més bella catedral o la Sagrada Família... sinó, un Temple que va creixent per la fidelitat a Jesús de cada cristià, pedres vives.

Les lectures són posades en la festa de la dedicació de la Catedral del Papa com a bisbe de Roma, i per aquest fet, successor de l'apòstol Pere amb la missió de confirmar en la fe els seus germans i tenir ànsia de la comunió entre totes les Esglésies locals. Celebrant aquesta festa, expressam com l'Església de Menorca està en comunió amb el successor de sant Pere.

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
4a Setmana

DI. 10: Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església (MO): Sa 1, 1-7 / Sl 138 / Lc 17, 1-6.

Dm. 11: Sant Martí de Tours, bisbe (MO): Sv 2, 23-3, 9 / Sl 33 / Lc 17, 7-10.

Dc. 12: Sant Josafat, bisbe i màrtir (MO): Sv 6, 1-11 / Sl 81 / Lc 17, 11-19.

Dj. 13: Fèria: Sv 7, 22-8, 1 / Sl 118 / Lc 17, 20-25.

Dv. 14: Fèria: Sv 13, 1-9 / Sl 18 / Lc 17, 26-37.

Ds. 15: Fèria: Sv 18, 14-16; 19, 6-9 / Sl 104 / Lc 18, 1-8.

Dg. 16: XXXIII de Durant l'Any: Ml 3, 19-20a / Sl 97 / 2Te 3, 7-12 / Lc 21, 5-19.

Caminamos juntos

El corazón de la sinodalidad (2)

En la primera parte del documento final del Sínodo que estamos divulgando, en el Full Dominical, siguen estas dos claves 1) La importancia del sacramento del Bautismo y 2) La iniciación cristiana.

Respecto a la importancia del Bautismo: Por el Bautismo todos formamos parte de la gran familia de Dios. No importa si somos distintos o tenemos diferentes talentos, el Espíritu Santo nos une en un solo cuerpo. Gracias al Bautismo, somos hijos e hijas de Dios y en él recibimos el "sensus fidei", es decir, el sentido o instinto de la fe que nos capacita para comprenderla y vivirla con autenticidad, además de que nos ayuda a reconocer lo que viene de Él y de su Iglesia. Todos tenemos algo que aportar en la Iglesia, nadie queda excluido. El Bautismo es el punto de partida para caminar juntos (eso es la *sinodalidad*) y también nos orienta a buscar la senda de la unidad en las demás confesiones cristianas.

Claro que ser cristiano no empieza ni acaba con el Bautismo. El camino de la iniciación cristiana incluye: Bautismo, Confirmación y Eucaristía: En el Bautismo, nacemos a la fe, en la Confirmación, el

Espíritu nos orienta a la misión y nos da fuerza para ser testigos de Cristo, y, aunque seamos diferentes, en la Eucaristía, especialmente los domingos, nos reunimos para celebrar y vivir como creyentes que aprenden el significado de vivir unidos y en comunión. Por eso, la Eucaristía y la sinodalidad van de la mano. En ambas la Iglesia se reúne, escucha al Espíritu y camina unida en misión.

María Victoria Aymerich Martínez

l'entrevista a:

MIQUEL ÀNGEL RIERA CATALÀ

Miquel Àngel Riera és seminarista, i dia 15 de novembre serà ordenat prevere. Actualment, com a diaca, està vinculat a la parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell.

En quin moment de la teva vida et vas plantejar optar pel sacerdoci i per què?

-En el moment menys pensat per jo. Havia tingut molts de moments propers amb Déu. Duia anys fent d'escolà a la meua parròquia, havia estat l'únic alumne de religió en el meu institut a batxillerat i quan pareixia que tot s'anava refredant, que jo seguiria un altre camí i que era "més lliure" perquè havia complert 18 anys... Perd la por al què diran els altres i dic que sí a Déu. El perquè és senzill. Ell em va cridar i jo vaig contestar. Aquella resposta em va donar molta pau davant les inseguretats i vaig tornar a ser molt feliç, fins i tot quan aparentment no ho podria ser.

A on has estudiat i què és el que més valors de la formació rebuda?

-Jo he estudiat al Seminari Major de Toledo. El que més valor ha estat la formació personal per a seguir i estimar més Jesucrist. Han estat anys que un aprèn, no només coses que hi ha els llibres, sinó a conviure, a fer-te amb els demés a pesar de ser de llocs diferents, però cridats a una mateixa vocació. Veure la necessitat de col·laboració, de treball conjunt i deregar els uns pels altres.

Dia 15 de novembre seràs ordenat prevere. Com et prepares per a aquesta celebració?

-Sent una certa por, crec que és una responsabilitat que cap humà per les seves simples forces pot afrontar. Vull satisfer Déu amb la meua entrega i, de vegades, pens que no sé si podré. Però, a la vegada, quan veig celebrar a un sacerdot l'Eucaristia, sent desitjos de fer-ho també jo. Vull anunciar la Paraula de Déu, amb paraules i obres. Déu vertebrava la meua vida i rebre l'ordenació és un regal per fer-ho completament consagrat a Déu. Ho prepar amb molta il·lusió i amb ganes d'entregar-me, sense reserves, amb molt d'amor a Crist. Estar disposat a nedar contracorrent, encara que no sigui la moda. Poder dir cada dia un Sí ferm, com el primer que vaig dir quan vaig voler seguir-lo.

Com deia Santa Meravelles de Jesús: "El que Déu vulgui, quan Déu vulgui i com Déu vulgui". Deixem-ho llavors que sent il·lusió per a dur a terme els plans de Déu. Vull acabar donant les gràcies a tots els que em tenen present en les seves oracions i per la bona acollida que estic tenint aquí a Menorca. Preg per vosaltres. Gràcies.

Toni Olives Camps

plomes del periodisme catòlic 65

Joan Rosselló Villalonga

Nascut a Maó (18-4-1886) i mort a Ciutadella (29-9-1966). Format al Seminari, rebé la clerical tonsura el 1904; i l'orde del presbiterat, l'1 d'abril de 1911, juntament amb el seu fraternal amic Antoni Orfila Pons de Sant Lluís, que seria conegut com "es capellà de Llucalari".

Bona part de la seva vida, a banda de les funcions religioses, va estar dedicada a l'estudi dels annals religiosos de l'illa, sense negligir, però, altres camps. Fou autor d'una història de la catedral diocesana (1929); d'un estudi sobre la Carta circular del bisbe Sever de 418; i de les biografies de les monges ciutadellenques sor Clara Monjo i sor Mariana Olives

Squella; i de la maonesa Maria de Santa Rosa Aledo Villalonga. Fou catedràtic d'arqueologia i paleografia del seminari (1915), i, per designació de l'ajuntament, arxiver de la Universitat General i Particular de Ciutadella (1911), com llavors es deia aquesta institució municipal. Les biografies foren el resultat de col·laboracions periodístiques amb caràcter de fulletó per a *El Iris*, la direcció del qual ocupava en absència del titular.

També fundà i dirigí la revista *Monte Toro* (1912), al capdavant de la qual es va estar fins a 1920, en ser substituït pel lector Josep Tudurí. Fou col·laborador de *El Noticiero Popular*, de Ciutadella; el *Full Menorquí*; i el *Boletín Oficial del Obispado*.

Abans de l'ordenació, ja escrivia al diari *El Bien Público* (1911). Un temps, tingué la correspon-sàlia del quinzenari d'Osca titulat *Linajes de Aragón*, on va fer un estudi de la saga dels Cavaller i Nin de Cardona (juliol de 1911).

Miquel Àngel Limón Pons

Capçalera del quinzenari Linajes de Aragón

Agenda

Oració Carmelitana

El viernes 14 de novembre, entre las 19 y las 20 h, en la capilla Ntra. Sra. del Carmen, en Ciutadella (C/ de Maó, 16).

Ordenació presbiteral de Miquel Àngel Riera

Dissabte 15 de novembre, a les 11.30 h, a la Catedral de Menorca, el bisbe Gerard ordenarà de prevere al jove Miquel Àngel Riera. La celebració es podrà seguir en directe pel canal de Youtube del Bisbat de Menorca.

Jornada Mundial dels Pobres

Diumenge 16 de novembre trobada de fraternitat dels usuaris, tècnics i voluntaris de Càritas, amb la presència del bisbe Gerard. A partir de les 11.15 h a Castell, amb una visita al Centre Thalassa i un refrigeri.

Nova pàgina web del Bisbat de Menorca

Us convidam a visitar la nova pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org). A través d'un disseny renovat i més visual, podeu consultar les notícies d'actualitat, el full dominical, reflexions, homilies i escrits del Bisbe, el portal de transparència, etc.

Canal de YouTube del Bisbat de Menorca

Us animam a subscriure-us al canal de Youtube del Bisbat de Menorca! (<https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca>) Podreu veure vídeos de l'Església de Menorca, rodes de premsa, retransmissions de misses i ordenacions, entrevistes, etc.

Notícies nostres

L'Adoració Nocturna de Maó celebra els 125 anys

Com es va informar al Diari Menorca, dia 11 d'octubre la secció d'Adoració Nocturna Espanyola de Maó va celebrar els 125 anys de la seva fundació amb una vigília solemne entre les dues esglésies que han acompanyat aquesta obra eucarística: el monestir de les Concepcionistes i la parròquia de Santa Maria, a on, al capvespre, el bisbe Gerard va presidir la missa estacional.

Bisbat de Menorca

Prèviament, els adoradors van compartir la pregària de Vespres amb les monges concepcionistes al monestir on, després de la missa, van tornar en processó amb el Santíssim per a l'Ofici de Lectura i el temps d'adoració eucarística personal. A aquesta

celebració van assistir representants de les seccions de Ciutadella, Palma, Sóller i Eivissa i d'altres zones com València, Barcelona i Ribadeo (Galícia).

Els religiosos consagrats de Menorca, representats en l'assemblea de CONFER Balears

Dia 18 d'octubre la vida religiosa consagrada de Menorca va estar representada en l'Assemblea anual de la Confederació Espanyola de Religiosos (CONFER) Balears, celebrada al convent

CONFER Balears

dels Franciscans TOR de Palma. El bisbe Gerard Villalonga hi participà com a bisbe president.

En primer lloc, la germana Silvia Rozas, secretària general adjunta de CONFER i comunicadora, va presentar el tema formatiu sobre els reptes d'anunciar l'amor de Jesús i la bona notícia de l'Evangeli en ple segle XXI.

Tot seguit, es va procedir a la votació del president i vicepresident de CONFER balears. Com a president fou escollit Fr. Romero Jiménez, provincial dels Franciscans TOR; com a vicepresidenta, resultà elegida la germana Martina Moncada, superiora general de les Agustines de l'Empar.

L'Eucaristia va ser presidida pel bisbe de Mallorca, Sebastià Taltavull. Després, tot el grup va compartir un dinar de germanor. Per part dels religiosos de Menorca, van participar la germana dominica Dolores Perales, el germà de La Salle Rafa Matas i el salesià Josep Lluís Burguera.

Jornada de Cooperació Internacional "Veus que creuen fronteres"

Dia 25 d'octubre el Recinte Firal des Mercadal va acollir la Jornada de Cooperació Internacional "Veus que creuen fronteres", organitzada per Càritas Diocesana de Menorca amb el suport del Fons Menorquí de Cooperació.

La jornada va començar amb les ponències sobre projectes de cooperació al Líban i Palestina, a càrrec de Carmen Gómez de Barreda (equip d'Orient Mitjà de Càritas Espanyola), Raquel Hernández (responsable de

cooperació de Càritas Menorca), Francesc Triay (exdelegat de Càritas) i el testimoni d'un jove palestí del grup Iniciativa per la Pau.

Durant tot el matí, es va poder visitar l'exposició "Palestina, Esperança de Pau" i l'estand de Comerç Just. El dinar multicultural va ser un espai de convivència i intercanvi, amb plats típics de diferents països preparats per persones de diverses comunitats migrants de Menorca.

Càritas Menorca

Al capvespre, els testimonis de persones migrants van emocionar els assistents amb relats de vida i processos d'acollida a l'illa. Eliana Ocombo, originària de Colòmbia, i Nora Belazghuem, de procedència marroquina i algeriana, van compartir les seves experiències, reptes i aprenentatges al llarg del seu camí migratori i d'integració a Menorca. Finalment, l'espai de reflexió i compromís va permetre que les persones participants compartissin vivències i propostes per continuar treballant per una cooperació més justa i solidària.